

SENTÈNCIA

**Magistrat Sra.
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL**

Andorra la Vella, dinou d'abril del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic, la Causa núm. 6000228/2016, seguida per una presumpta contravenció penal de danys dolosos, contra I. R. B., nascut el 20 de novembre de 1992 a Madrid (Espanya), fill de Francisco Javier i de Rosa Maria, de nacionalitat espanyola, i domiciliat a Madrid (Espanya), el qual no compareix malgrat haver estat degudament citat; és part acusadora el Ministeri Fiscal, representat pel Sr. Alfons ALBERCA SANVICENS i ponent, la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : són fets provats i així es declara, que en data 8 de febrer del 2016, I. R. B. es trobava allotjat a l'apartament del Pas de la Casa.

Essent la 01.26.23 hores, l'encausat, acompanyat d'una altra persona que no es troba a disposició del tribunal, entrà a l'ascensor del bloc 3 del referit edifici; ambdós, jugant, s'empentaren, anant un d'ells a topar contra la porta de l'ascensor que quedà mal tancada, quedant els nois atrapats a l'interior.

Picaren fins a quatre vegades el botó d'alarma, no personant-se ningú per a atendre'ls o ajudar-los a sortir.

A la 01.47.32 hores, l'acompanyant de l'encausat tapà la càmera de l'ascensor, aconseguint sortir-ne ambdós a la 01.50.33 hores, després de forçar-ne la porta que quedà malmesa.

L'import de reparació de la porta de l'ascensor ascendeix a un total de 376,20 euros.

RESULTANT SEGON. El Ministeri Fiscal qualifica els fets com essent constitutius d'una contravenció penal de danys dolosos, tipificada a l'article 484.1 del Codi Penal i, sent-ne I. R. B. responsable en concepte d'autor, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi una pena de multa en la quantia de tres-cents euros .

I en concepte de responsabilitat civil, demana que I. R. B. sigui condemnat a abonar a la Sra. V. L. C., responsable de l'administració dels apartaments F. B., l'import de 376,20 euros.

CONSIDERANT PRIMER. El principi de presumpció d'innocència garantit en la nostra Constitució, en el seu article 3.4, de conformitat amb els postulats de l'article 6.2 del Conveni europeu per la protecció dels Drets Humans i de les Llibertats Fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre de 1950 i de vigent aplicació al Principat, suposa que tota persona acusada d'una infracció criminal es presumeix innocent, mentre la seva culpabilitat no sigui declarada legalment, i exigeix que tota declaració de culpabilitat estigui fonamentada en una activitat probatòria de càrrec, lícitament obtinguda i vàlidament practicada.

CONSIDERANT SEGON. L'article 484.1 del Codi Penal disposa que :

“El qui causa un dany d'un import no superior a 600 euros, ha de ser castigat amb pena en benefici de la comunitat fins a un mes o multa fins al doble del dany causat. (...)”

Es tracta d'una contravenció penal dolosa on l'element objectiu és, de conformitat amb el què disposa l'article 222 del Codi Penal, *“la deterioració, destrucció o la desaparició d'una cosa d'altri.”* per un import no superior a 600 euros i l'element subjectiu, la voluntat de causar danys a la cosa, o *“animus laedendi”*.

CONSIDERANT TERCER. En el present cas, malgrat s'hagi causat danys a la porta de l'ascensor de l'edifici F. B. dels Pas de la Casa, per un import de 376,20 euros, segons factura obrant en autes (foli 9), de la prova practicada no se'n desprèn que aquests fossin inequívocament causats amb intenció de malmetre la porta o amb *“animus laedendi”* evident, doncs ha quedat provat, segons consta en l'informe del Servei de Policia i DVD adjuntat a les actuacions, que l'encausat quedà, junt amb un altre, atrapat a l'interior de l'ascensor i que després de prémer fins a quatre vegades el botó d'alarma, ningú es personà a ajudar-los o ni tant sols informar-los, decidint ells, com ho tenen declarat davant del Servei de Policia, 20 minuts més tard, forçar la porta per sortir de l'ascensor, causant-li els danys descrits i aconseguint finalment sortir, a les 01.50.33 hores.

El fet de tapar la càmera de l'ascensor mentre forçaven la porta, no canvia res a l'ans indicat doncs la seva versió dels fets oferta davant del Servei de Policia, segons la qual l'únic que volien era poder sortir de l'ascensor, és perfectament versemblant en mèrits de les constatacions efectuades. Així mateix, si bé el Ministeri Fiscal assegura que l'encausat tornà al lloc, minuts després, orinant a l'ascensor, aquest extrem ha estat negat sempre per l'encausat, constant en l'informe del Servei de Policia que en la filmació obtinguda, malgrat veure's efectivament com poc després dels fets, algú orina a l'ascensor, no es veu la cara de qui ho fa, havent manifestat l'encausat que hi havia més gent a fora que els va ajudar a sortir; altrament, aquest element tampoc és

determinant de cara a determinar si va forçar amb anterioritat, la porta de l'ascensor amb la intenció inequívoca de causar-li danys i no per sortir del mateix, després de quedar-s'hi més de vint minuts tancats, com ja s'ha esmentat.

CONSIDERANT QUART: Així les coses, no s'ha pogut establir davant d'aquest Tribunal, prova de culpabilitat contra I. R. B., essent bàsica l'aplicació de la presumpció d'innocència, com a principi cardinal en el procediment penal de qualsevol Estat de Dret, principi del qual el principi "*in dubio pro reo*" és una expressió particular, per tot el què procedeix l'absolució de I. R. B. de la contravenció penal de danys dolosos de la que venia acusat, declarant, de conformitat amb allò que disposen els articles 174 i 175.1 del Codi de Procediment Penal, d'ofici les despeses processals causades, tot sense perjudici de les accions que per via civil puguin correspondre a la perjudicada.

VIST : les disposicions legals aplicables al present cas,

FALLO :

He de d'absoldre i absolc I. R. B. de la contravenció penal de danys dolosos de la que venia acusat, declarant d'ofici les despeses processals causades i sense perjudici de les accions que per via civil puguin correspondre a la part perjudicada .

Contra aquesta resolució es pot interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal de Corts, en el termini de quinze dies següents a la notificació, de conformitat amb el què disposen els articles 195 i següents del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta meva sentència, definitivament jutjant, ho mano i signo.